

Sygn. akt *XVII AmE 124/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 12 czerwca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 23 grudnia 2016 roku Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że odstępuje od wymierzenia kary;
2. oddala odwołanie w pozostałej części;
3. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 124/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 grudnia 2016 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art 56 ust. 2 w związku art 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r., Nr 133, poz.924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) w zw. z art. 30 ust. 1 p.e. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej powódka) 10 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w K., przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art 11 i art 1id ust 3 p.e. i za to działanie wymierzył karę pieniężną w kwocie 1 869,00 zł.

Od powyższej Decyzji powódka złożyła odwołanie, w którym zaskarżyła Decyzję w całości. Jednocześnie wniosła o uchylenie Decyzji i zasądzenie od Prezesa URE na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji powódka zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przepis dotyczy sankcjonowania zachowań odbiorców polegających na niedostosowaniu się odbiorców do ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych komunikatem przez (...) S.A. 10 sierpnia 2015 roku pomimo, że art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wskazuje jednoznacznie, iż sankcjonowane jest zachowanie podmiotu, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 i art. 11 d ust. 3 p.e., które to przepisy nie obejmują przypadków niedostosowania się do ograniczeń w dostarczeniu i poborze wprowadzonych przez OSP, a w konsekwencji naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż zachowanie powoda podlega karze i wymierzeniu mu na podstawie tego przepisu kary pieniężnej w wysokości 1 869,00 zł,
2. art. 11d ust. 3 p.e. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, iż przepis ten stanowi samoistną materialnoprawną podstawę wprowadzenia ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej w tzw. trybie normalnym na polecenie OSP w sytuacji, gdy przepis ten dotyczy ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, nie zaś ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej;
3. art. 6 k.p.a. poprzez obrazę obowiązku działania na podstawie przepisów prawa. Prezes URE orzekając, iż powód naruszył obowiązek stosowania się do w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 p.e. i wymierzając karę pieniężną działał bez podstawy prawnej;
4. § 3 ust. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzenia ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż w niniejszej sprawie przedmiotowe przepisy mają zastosowanie jedynie na etapie planowania, nie zaś na etapie realizacji planów ograniczeń, w sytuacji, w której ani z przepisów rozporządzenia ani z przepisów p.e. nic takiego nie wynika;
5. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez niedokonanie wszechstronnego i wyczerpującego rozpatrzenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a dotyczących zgłoszenia przez powoda na etapie sporządzenia planów ograniczeń faktu, iż czas potrzebny na zajęcie do poziomu mocy bezpiecznej wynosi 3 godziny, gdyż krótszy termin zejścia spowoduje zagrożenie bezpieczeństwa osób i mienia i jest nieosiągalny, co skutkowało przyjęciem, iż powód istnienia takich przesłanek nie zgłaszał.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. (dalej (...)) w związku z przygotowywaniem planów ograniczeń w dostarczaniu mocy i poborze energii elektrycznej w okresie od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku zwróciła się do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o określenie wielkości ograniczeń w poborze energii elektrycznej i minimalnego dobowego poboru energii elektrycznej w przypadku wprowadzenia ograniczeń oraz maksymalnego czasu ograniczenia poboru mocy do poziomu minimalnego (dotyczy szczytu rannego i wieczornego); określenia wielkości dopuszczalnego poboru mocy podczas obowiązywania 20 stopnia zasilania w okresie letnim i jesienno-zimowym oraz aktualnych wielkości mocy zainstalowanej, mocy zamówionej, mocy minimum technicznego i mocy bezpiecznej (pismo z 4/03/2014 r. k. 37 akt adm.).

W odpowiedzi powódka podała żądane informacje min. wskazując, iż wielkość poboru mocy przy 20 stopniu zasilania wynosi 420 kW. Jednakże czas zajścia z mocą do minimum technologicznego wynosi 2 godziny, a do mocy bezpiecznej 3 godziny. Na zakończenie podkreśliła, że jest związana terminowo z kontrahentami z całej Europy i nie może sobie pozwolić na ograniczenia w poborze energii elektrycznej (pismo z 24/03/2014 r. k.38 akt adm.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zawarła z (...) S.A. oddział w R. 25 listopada 2014 roku Umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. Zgodnie z §3 pkt 2 ww. umowy Odbiorca zobowiązał się do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej. W Umowie określono moc umowną na poziomie 2500 kW (Umowa wraz z załącznikami k.12-17 akt adm.).

Następnie (...) pismem z 1 sierpnia 2014 roku przekazał powódce Plan wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zgodnie z którym moc umowna powódki została określona na poziomie 2,500 MW w godzinie, natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,420 MW (pismo znak (...) k. 39 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) SA albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając w 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do a 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Powódka została powiadomiona przez (...) o wprowadzonych ograniczeniach 10 sierpnia 2015 roku o godzinie 9:00 (pismo z 28/09/2016 r. k. 31 akt adm.).

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. jest przyłączona , przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. (załącznik nr 1 do informacji (...) k.4-5 akt adm.).

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął uzasadnione podejrzenie, że powódka, we wskazanym przez (...) obiekcie, nie dostosowała się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 23 czerwca 2016 r. Prezes URE zawiadomił powódkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...)

wskazujących na stopień niedostosowania się do wprowadzanych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

W odpowiedzi powódka wyjaśniła, że informację o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej uzyskała 10 sierpnia 2015 r. około godziny 9:00. Po otrzymaniu informacji rozpoczęła stopniowe zmniejszenie poboru mocy, poprzez zmianę godzin pracy. Jednocześnie wyjaśniła, iż w czasie ustalania mocy bezpiecznej z (...) wskazała 3 godziny jako czas konieczny do zmniejszenia poboru do mocy bezpiecznej. Wobec czego dostosowała się do wprowadzonych ograniczeń, gdyż przekroczenie występowało jedynie 10 sierpnia 2015 r. o godz. 11:00, gdzie (...) wprowadziło najwyższy poziom ograniczeń, a obniżenie poboru do takiej mocy na względu na bezpieczeństwo osób i mienia nie było osiągalne. Moc bezpieczną osiągnięto o godz. 12:00, co zdaniem powódki świadczy o dostosowaniu się do wprowadzonych ograniczeń (pismo z 0/07/2016 r. k. 6 akt adm.).

Ponadto Prezes URE wzywał powódkę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się powódki do wprowadzonych ograniczeń (wezwanie z 21/07/2016 r. k. 22 akt adm.).

Pismem z 23 listopada 2016 r. Prezes URE zawiadomił powódkę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego (zawiadomienie k.49 akt adm.).

W wyznaczonym terminie powódka nie zapoznała się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i tym samym nie wniosła żadnych dodatkowych uwag do zebranego materiału dowodowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie dotyczącym nałożenia kary pieniężnej na powódkę, w pozostałym zakresie zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa a podnoszone przez powódkę zarzuty nie są trafne, stąd nie mogły skutkować uchYLENIEM Decyzji w całości.

Stan faktyczny nie był między stronami sporny. Na etapie postępowania sądowego powódka nie kwestionowała, że stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia jest podmiotem zobowiązany do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, jak również, że zgodnie z obowiązującym 10 sierpnia 2015 r. Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej moc umowna określona została na poziomie 2,500 MW w godzinie, natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,420 MW, a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powódce nie zastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do tego przepisu „***W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.***”.

Z kolei zgodnie z art 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokoju społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

„2. W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.”.

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;
- b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień tj. w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia, o którym mowa w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium.

W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust.2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust 1 pkt 3a p.e.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powódka nie dostosowała się do wprowadzonych przez OSP na podstawie 11d ust. 3 p.e ograniczeń w poborze energii w 10 sierpnia 2015 roku w godzinach od 11:00 do 12:00. Zatem co do zasady zaistniała przesłanka do nałożenia na powódkę kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny.

Jednakże stosownie do przepisu art. 56 ust. 6a p.e. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W ocenie Sądu w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy istniały podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary, ponieważ stopień szkodliwości czynu powódki był znikomy i zaprzestała ona naruszania prawa w kolejnych godzinach i dniach obowiązywania ograniczeń.

Należy podkreślić, że do przekroczenia wprowadzonych ograniczeń doszło jedynie 10 sierpnia 2015 roku i to jedynie przez godzinę tj. od 11:00 do 12:00 (k.4 akt adm.). Na tle tożsamyh spraw rozpoznawanych przez tutejszy Sąd jest to przypadek wyjątkowy, gdyż w innych sprawach niedostosowanie się odbiorców do wprowadzonych ograniczeń trwało przeważnie dwie doby, tymczasem w rozpoznawanej sprawie jedynie godzinę. Na uwzględnienie zasługuje również okoliczność, iż dostosowanie się przez powódkę do wprowadzonych ograniczeń z przyczyn technologicznych możliwe jest w przeciągu 3 godzin, a powódka niezwłocznie po otrzymaniu ok. godz. 9:00 informacji o wprowadzonych ograniczeniach podjęła czynności zmierzające do wygaszania produkcji.

Należy jednak podkreślić, że obowiązkiem powódki jako podmiotu zobowiązanego do stosowania się do wprowadzonych ograniczeń było wysłuchiwanie komunikatów radiowych, gdyż taki obowiązek wynika z obowiązujących przepisów.

Należy bowiem przypomnieć, że komunikaty operatorów o których mowa w § 9 Rozporządzenia, obowiązujących stopniach zasilania, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie 1 Polskiego Radia o godzinie 7:55 i 19:55 oraz na stronach internetowych operatorów, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

Zatem powódka powinna, co do zasady, rozpocząć proces dostosowywania się do wprowadzonych ograniczeń począwszy od godziny 8:00, co przy uwzględnieniu 3-godzinnego czasu potrzebnego na wygaszenie produkcji, powinno nastąpić o godzinie 11:00. W rozpoznawanym przypadku dostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń nastąpiło godzinę później tj. o 12:00. Tym samym czas przekroczenia przez powódkę dopuszczalnego poboru mocy w dniu 10 sierpnia 2015 r. trwał jedynie godzinę i wynosił 0,62325 MW w godzinie.

W związku z tym Sąd nie może zgodzić się z oceną wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej Decyzji „, że w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej szkodliwości czynu, z uwagi na to, że popełniony przez Odbiorcę czyn miał istotny wpływ na bezpieczeństwo funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Przy czym stopień szkodliwości czynu Odbiorcy winien być w tym przypadku rozpatrywany także przy uwzględnieniu okoliczności niedostosowania się znacznej liczby innych odbiorców do wprowadzonych ograniczeń. Nie może zatem znaleźć uznania twierdzenie, że stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń miał znikomy wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, bowiem kumulacja takich zachowań odbiorców, zwłaszcza w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., takiemu bezpieczeństwu bezpośrednio zagroziła.”.

Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powódka nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, jedynie w znikomym stopniu w sposób bezpośredni oddziaływała negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Z tego też względu odstąpienie od nałożenia na powódkę kary pieniężnej było możliwe.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów znajdując podstawy do uwzględnienia odwołania w części dotyczącej nałożenia kary pieniężnej, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną Decyzję w ten sposób, że odstąpił od wymierzenia kary.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na uwadze fakt, iż powódka zaskarżyła decyzję w całości, a Sąd uznał zasadność odwołania jedynie w zakresie kary pieniężnej, to należało uznać, że każda ze stron w równym stopniu wygrała jak i przegrała sprawę.

SSO Anna Maria Kowalik